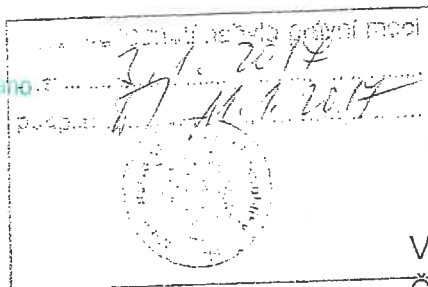

Vytvářeno
27.12.2016 15:35
Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR
PRŮBĚHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

V Praze dne 22. 12. 2016
Č. j.: MV-141554-4/VS-2016

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 1071r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal I. nar. 1975 Majrtup - Rusko, (dále také „zákonný zástupce“), za nezletilého syna A na ... algebek - Rusko, (dále také „nezletilý syn“ nebo „nezletilý“), oba státní občané Ruska, oba trvale bytem

rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 7. 9. 2016, č. j.: VS-10123/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti o udělení státního občanství České republiky nezletilému synovi, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad zamítá.

Odůvodnění

I.

Zákonný zástupce prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13 požádal o udělení státního občanství České republiky pro nezletilého syna (dále také „žádost“). Zákonný zástupce i nezletilý syn jsou státními občany Ruska. Nezletilý pobývá na území České republiky na základě poskytnuté mezinárodní ochrany (azyli) od 9. 1. 2006, jak vyplývá ze sdělení odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 7. 3. 2016, založeno ve spise pod položkou č. 36. Matka nezletilého s žádostí vyslovila souhlas, jak vyplývá z listiny uložené ve spisu pod položkou č. 2.

Z vyjádření Úřadu městské části Praha 13, jež je součástí spisu pod položkou č. 14, vyplynulo, že bylo zákonnému zástupci opakovaně zdůrazňováno, aby dotazník k žádosti pečlivě vyplnil, zejména údaje o finančních prostředcích na živobytí rodiny a doklady o příjmech, které je třeba k žádosti přiložit. Žadatel tak neučinil.

Ministerstvo vnitra podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením ze dne 14. 12. 2015, (ve spise založeno pod položkou č. 19), přerušilo

správní řízení o žádosti na dobu 60 dnů od doručení usnesení a současně vyzvalo zákonného zástupce, aby v této lhůtě předložil listiny, které Ministerstvo vnitra v usnesení výslovně označilo, a které jsou nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení českého státního občanství. Zákonný zástupce byl poučen o tom, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo zákonného zástupce o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Zákonný zástupce byl také poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Ministerstvo vnitra obdrželo požadované doklady dne 22. 1. 2016.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že nezletilý se narodil v roce 2003 na území Ruska a na území České republiky se fakticky zdržuje od roku 2006; ke dni 9. 1. 2006 mu byl udělen azyl. Je žákem Fakultní základní školy při Žije ve společné domácnosti s rodiči a nezletilými sourozenci, kteří jsou ruskými státními občany. Rodiče o udělení českého státního občanství nežadají, neboť v době podání žádosti nesplňovali podmínky pro jeho udělení. Zákonný zástupce požádal samostatnými žádostmi o udělení českého státního občanství všem svým nezletilým dětem.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 14 odst. 3, 4 a 5 zákona o státním občanství České republiky nezletilý vzhledem ke svému věku, (mladší 15 let), neprokazuje a neprokazuje také vzhledem ke svému věku, (mladší 18 let), splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky.

Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že nezletilý splňuje podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 6 a 8 zákona o státním občanství České republiky, neboť v průběhu správního řízení nebylo zjištěno, že by v posledních 3 letech předcházejících dni podání žádosti porušil závažným způsobem povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů upravujících postup na úseku pobytového režimu cizinců na území České republiky, veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, zaměstnanost, daně, cla, odvody a poplatky. Ministerstvo vnitra nezjistilo, že by nezletilý výrazně bez vážných důvodů zatěžoval systém státní sociální podpory nebo systém pomoci v hmotné nouzi. Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že nezletilý splňuje podmínku stanovenou v ustanovení § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky, neboť mu byl ke dni 9. 1. 2006 udělen azyl, tedy jeho pobyt na území České republiky je delší než 5 let; a dále také podmínku stanovenou v ustanovení § 14 odst. 2 zákona o státním

občanství České republiky, když lze ze spisu zjistit, že se nezletilý na území České republiky fakticky zdržuje od roku 2006.

K ustanovení § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky Ministerstvo vnitra uvedlo, že nezletilý vzhledem ke svému věku nebyl hodnocen z hlediska pracovní integrace do české společnosti a u rodinné integrace Ministerstvo vnitra konstatovalo, že ji nesplňuje, neboť nikdo z rodiny není českým státním občanem a nezletilý nemá vytvořeny žádné vazby na české státní občany. Pokud se týká sociální integrace nezletilého do české společnosti, bylo Ministerstvem vnitra konstatováno, že vzhledem ke svému věku nemůže mít na území České republiky vytvořeny pevné sociální vazby.

Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo, neboť dospělo k závěru, že nezletilý je dosud ve všech oblastech zcela závislý na rodičích, kteří mají ruské státní občanství, a kteří o udělení českého státního občanství nežadají, jelikož nesplňují podmínky pro jeho udělení. Zohlednilo tedy zásadu jednotného státního občanství rodiny, respektive zásadu jednotného státního občanství rodičů a dětí. V této souvislosti Ministerstvo vnitra odkázalo na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013 – 29, ve kterém dotčený soud zdůraznil dodržení předmětné zásady, když vyslovil, že jejím účelem je ochrana rodinných vazeb a zabezpečení jednotného státního občanství celé rodiny.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje nezletilému veškeré základní potřeby a jistoty, včetně zdravotního pojištění, vzdělání či sociálního systému, má zde garantována téměř všechna práva jako občan České republiky.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 7. 9. 2016, č. j.: VS-10123/835.3/2-2014, podal zákonný zástupce nezletilého včasný rozklad.

Rozporuje v něm tvrzení Ministerstva vnitra, že nezletilý vzhledem ke svému věku není sociálně integrován do české společnosti. Domnívá se, že se Ministerstvo vnitra nezabývalo individuálně situací nezletilého. Paušálně toto tvrzení správního orgánu by neumožnilo splnit tuto podmínku žádnému dítěti. Podle zákonného zástupce nezletilý má na území České republiky vytvořeny pevné sociální vazby, neboť rodina zde žije 6 let a od roku 2010 na stejné adrese v Praze 13. Nezletilý navštěvuje od 3. ročníku stejnou základní školu, kde má kamarády. 3 roky se věnuje sportu, judu v oddílu Y ve kterém dosahuje dobrých výsledků a umístění. Zákonný zástupce uvedl, že dokud má nezletilý status azylanta, nemohl by od svých 15ti let reprezentovat Českou republiku na Mistrovství Evropy. Uvedl, že do budoucna ho to bude ve sportovním vývoji limitovat.

K rodinné integraci se zákonný zástupce vyjádřil v souvislosti s opakovaně zamítnutou žádostí o udělení českého státního občanství pro něj a jeho manželku. Konstatuje, že v případě jejich rodiny je tak obtížné dodržet zásadu jednotného státního občanství rodičů a dětí. Zákonný zástupce uvedl, že nezletilý syn a celá rodina nechce a nemůže ruské státní občanství využít, do Ruska cestovat nemohou, když nemají cestovní pasy. Podle zákonného zástupce je důležitý fakt, že celá jeho rodina žije stabilně v České republice, žije svorně a vychovává všechny děti řádně, v kontaktu s českým prostředím. Zákonný zástupce uvedl, že usiluje o udělení českého státního občanství pro nezletilého a i pro ostatní nezletilé děti, protože je jim Česká republika všem domovskou zemí a chtějí zde docílit pocitu životní jistoty, přestože jim status s uděleným azylem zajišťuje veškeré potřeby a jistoty.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska integrace nezletilého ve smyslu ustanovení § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky a z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 14 zákona o státním občanství České republiky.

Ministr vnitra konstatuje, že nemůže odhlédnout od objektivně dané překážky pro neudělení českého státního občanství, která bezprostředně souvisí s nízkým věkem nezletilého, který je citově, ale zejména existenčně závislý na rodičích, ruských státních občanech, kteří o české státní občanství v současné době nežadají a jejichž žádosti byly v minulosti zamítnuty. Vzhledem k nízkému věku nezletilého lze totiž jeho citovou a existenční závislost na rodičích předpokládat, a ze spisu ani z rozkladu nevyplývají žádné skutečnosti, které by měly vést k jinému závěru, než že nezletilý je v jejich plné péči. O tom, že je nezletilý plně závislý na rodičích, svědčí i sdělení zákonného zástupce, že je nejen o nezletilého, ale všechny nezletilé děti, které jsou ruskými státními občany rodiči, pečováno, že žijí svorně a řádně, a třebaže v kontaktu s českým prostředím, ale bez přímé vazby na českého státního občana, neboť rodičům nebylo české státní občanství opakovaně uděleno. Z uvedeného tak vyplývá plná citová a materiální závislost nezletilého a sourozenců na rodičích, kteří jim vytváří veškeré materiální a citové zázemí. Ministr vnitra tak dospěl k závěru, že extrémní nadání nezletilého v oblasti sportovního vyžití, jež dokládá úspěchy v judu, nemá relevanci v jeho citové a existenční závislosti na rodičích, která je předmětem hodnocení rodinné integrace.

Ministr vnitra v této souvislosti plně reflektuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013-29, když obdobně jako Nejvyšší správní soud v rozsudku pro daný případ, mimo jiné konstatuje, že shora uvedené

řešení je sice pro nezletilého nepříznivé a nechtěné (neudělení českého státního občanství), ale nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí, resp. zneužití správního uvážení správním orgánem. Ministr vnitra se domnívá, že v intencích právního názoru Nejvyššího správního soudu napadeným rozhodnutím nedošlo k porušení zásady přiměřenosti a legitimního očekávání, ani k případné diskriminaci či libovůli správního orgánu, a zásady předvídatelnosti. Ministr vnitra se domnívá, že nezletilému není možné udělit české státní občanství za předpokladu, že rodiče budou mít i nadále ruské státní občanství, a nebudou integrováni do české společnosti, čímž by dotčená zásada nebyla naplněna. Ministerstvo vnitra totiž rozhoduje v obdobných věcech obdobně a ve stejných věcech stejně. V této souvislosti lze proto vyloučit případnou možnou úvahu o nesprávném užití správního uvážení, respektive diskriminaci a libovůli správního orgánu v průběhu řízení o žádosti. V intencích dotčeného judikátu ministr vnitra ze spisu nezjistil nic, co by dokládalo, že zákonný zástupce mohl legitimně očekávat, (§ 2 odst. 4 správního řádu), že žádosti bude v plném rozsahu vyhověno, když žádost podával s vědomím, že se jedná o velmi nízký věk nezletilého, který je zcela závislý na existenční a citové péči rodičů, kteří jsou ruskými státními občany a o české státní občanství nyní nežadají, jak již bylo shora uvedeno.

Ministr vnitra na základě shora uvedeného konstatuje, že Ministerstvo vnitra postupovalo zcela v souladu se zákonem o státním občanství České republiky, když vyhodnotilo rodinnou integraci za nedostatečnou a že vzhledem k věku nezletilého nemohou být vytvořeny jeho pevné sociální vazby na české prostředí.

Ministr vnitra je stejného názoru jako prvoinstanční správní orgán, že institut trvalého pobytu garantuje nezletilému všechna nezbytná práva pro jeho další pobyt a dospívání na území České republiky, jako například zdravotní pojištění, pobyt na území České republiky, přístup ke vzdělání a další včetně sportovního růstu.

Na základě uvedených skutečností ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

